

det, som ikke gøres fuldt ud frugtbringende. Er der saadanne Penge, der ydes til Landbruget, er det rimeligt, at de skæres bort, og hvis der bliver noget tilovers, kunde der saa paa en anden Konto ydes Penge, der kunde gøre mere Nytte. Jeg ser meget vel, at det er et vanskeligt Arbejde at gaa disse Bevillinger igennem og sige, denne Bevilling er nyttig, og denne Bevilling gør ingen Gavn, men jeg tror alligevel, at det er rigtigt, at det bliver gjort. Det maa imidlertid gøres med varsom Haand, og jeg vilde anmode om, at der, naar det gøres, bliver taget tilbørligt Hensyn til Landbrugets Organisationer, at de tages med paa Raad, at man hører deres Mening om Sagen. Det er hos dem, at man har den mest direkte Adgang til Indsigt i disse Sager, og det er ogsaa der, man bedst vil kunne faa Besked om, hvilke Bevillinger der muligen kunde undværes, og hvilke det er ganske nødvendigt at beholde. Jeg giver altsaa den Tanke, som det ærede Medlem fremsatte min Tilslutning, ogsaa jeg ønsker, at der kunde blive foretaget en saadan Undersøgelse.

Dernæst turde jeg maaske tillade mig at give et Andragende, som er fremkommet fra Lolland, min bedste anbefaling. Andragendet gaar ud paa, at der maa blive gennemført nogle flere Tog paa den lollandske Bane, end vi hidtil have haft. Forholdet paa Lolland har været dette, at fra de lollandske Byer, som ere i Forbindelse med Jernbanen, Nakskov, Maribo, Saksøbing og Rødby, har det hidtil ikke været muligt at gøre en Rejse ind til København, her afgøre sine Forretninger og komme hjem igen samme Dag. En saadan Rejse frem og tilbage har man ikke kunnet gøre uden at tage Ophold paa et Hotel eller en Gæstgivergaard. At dette er en Gene, synes jeg, er ganske klart, og at vi ovre hos os føle det som en Gene. Naar man ser efter i Rejselisten, vil man finde, at der, tror jeg, ikke er nogen By i Danmark, hvor det samme er Tilfældet. Der er ikke nogen By, hvorfra man ikke kan komme frem og tilbage uden at betale for Nattelogi. Der er Byer, hvortil og hvorfra Rejsen paa Jernbanen maa gøres om Natten, men det er jo paa en Maade et gratis Ophold, man derved faar. Nu er det nok blevet noget dyrere end før. Vi ovre hos os ere derimod, som sagt, tvungne til at tilbringe Natten paa en Gæstgivergaard, og det koster ikke saa lidt Penge, det ved jeg af Erfaring, jeg rejser jo meget frem og tilbage, især i denne Tid. Der gaar langt flere Penge

med dertil, end man tænker sig. Foruden Nattelogi skal man have noget at spise, der skal gives Drikkepenge, og alt saadan noget løber ikke saa lidt op. Ved Siden deraf koster det ogsaa megen Tid, og Tid er Penge. Naar en Forretningsmand skal bruge to Dage for at gøre en Forretningsrejse herind, trykker han sig derved, men kan han gøre den paa en Dag, gør han den gerne. Jeg vil derfor ønske, at det kunde blive muligt at sætte de lollandske Baner saaledes i Forbindelse med Statsbanernes Tog fra Nykøbing til København, at vi kunde komme frem og tilbage paa en Dag. Det er i og for sig ikke vanskeligt at faa dette sat igennem. Der gaar et Tog fra Nykøbing til København om Morgenen Kl. 6²⁰, og hvis der blev sat i Forbindelse dermed et Tog fra Nakskov Kl. 5 eller 10 Minutter over 5, vilde det kunne naa det nævnte Tog, og man vilde kunne være i København Kl. 10⁴⁰ og atter kunne vende tilbage om Aftenen med Eksprestoget og naa Nakskov Kl. 2 om Natten. Disse Vogne, som saaledes skulde gaa fra Nakskov om Morgenen, kunde igen gaa tilbage til Nakskov i Fortsættelse af det Tog, der gaar Kl. 7⁴⁸ fra København og kommer til Nykøbing Kl. 12²³, og de rejsende kunde da være i Nakskov Kl. 1^{1/2}. Derved vilde der opnaas den store Fordel, at Byerne paa Lolland vilde kunne faa Morgenposten her fra København 2—3 Timer, før de nu faa den, og det ville selvfølgelig baade Forretningsfolk og andre sætte meget stor Pris paa. Jeg vil tillade mig at anbefale denne Sag til Overvejelse af den højtærede Trafikminister og bede ham om at lægge sin store Indflydelse ind paa, at den kan blive gennemført.

Forholdet ovre hos os er jo, at vore Jernbaner ejes af et Aktieselskab. Dette Aktieselskab driver sine Baner særdeles godt, men det er af Hensyn til Statskassen hindret i at gøre saadanne større Forandringer, som mulig vilde koste Penge. Staten har nemlig paataget sig en Rente-garanti af Banerne af 4 pCt., og saa længe denne Rentegaranti koster Staten noget, er Bestyrelsen naturligvis afhængig af Staten og kan ikke paa egen Haand gøre saadanne Forandringer. Jeg vil altsaa bede den højtærede Minister, om han ikke vil øve sin Indflydelse paa Bestyrelsen, saa at den kan faa fri Hænder til at indrette disse Tog paa en anden Maade end hidtil. Jeg er overbevist om, at Bestyrelsen gerne vil gøre det, da den altid har vist Befolkningen ovre paa Lolland